

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Apophthegmata Ebraeorvm Ac Arabvm

Drusius, Johannes

Franekerae, 1591

Paulus Fagius epistola ad Albertum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70041](#)

*Paulus Fagius epistola ad Albertum
Blaurerum & alios.*

Inter Ebræorum sapientes præcipui habentur, quorum nomina in eo libello quem Apophthegmata patrum nuncupant, magna cum diligentia & studio recensentur. Est enim magna religio apud Iudæos non subticere nomen ejus, qui boni aliquid dixit, docuit, aut scripsit. Horum itaq; sententiæ, apophthegmata aut scitè dicta, ne temporis injuria (ut gens Iudaica crebris exiliis adhuc hodie semper divexata fuit) memoria hominum exciderent, & ita prorsus interirent, centesimo demum anno post desolatiōnem secundi templi in scripta redigi coeperunt. Ante hoc tempus enim fertur ab Ebræis ea memoriter docta & tradita fuisse.

Et aliquanto post

Quum verò in omnibus linguis jocundæ admodum & gratæ sunt sapientum breves sententiæ, in lingua Ebræa ex, meo iudicio, gratissimæ esse debent, eo quod, quæ ex hac lingua proueniunt, singularem quandam spirare sanctitatem videntur. Quod nimirum ab eo proficiscitur, quod in ea primum omnium divina oracula, cœlestisq; illa sapientia hominibus commendata fuit. Vnde & Ebræorum sapientum sententiæ à profanis in hoc differunt, quod non tantum, quæ ad politicam, sed Theologicam vitam spectant, pulchrè docent: puta fidem, timorem, crucem, voluntatem Dei, & id genus alia, ut sanè easdem esse dicas cum paroemiis Salomonis. Hinc tam crebra in illis sit mentio divinæ legis, per quam cœlestem illam sapientiam & cognitionem intelligunt.